

Zběrki ludoweje a wumělskeje
lyriki z časa romantiki

"Janšojske štucki"

MZ 6 VII

3

D

11 Kupj.

Serbski kulturny institut
Sorbisches Institut

HYGIENISIERT

am: *Febr. 1998*



Zběrki ludoweje a wuměłskeje lyriki z časa romantiki

1

"Janšojske štučki"

Serbski kulturny archiw
Sorbisches Kulturarchiv



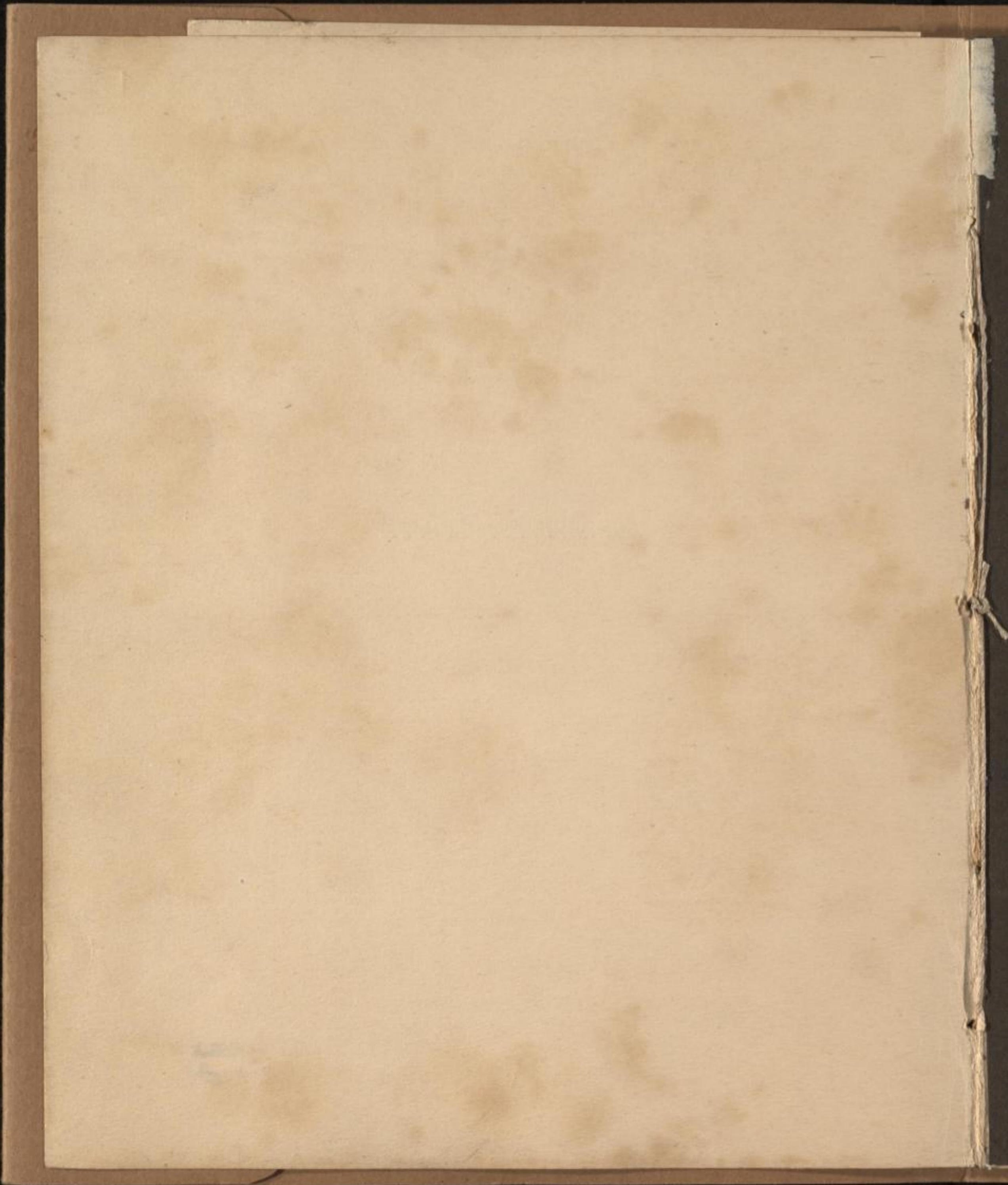
SLUB

Wir führen Wissen.

<http://digital.slub-dresden.de/id470357061/3>



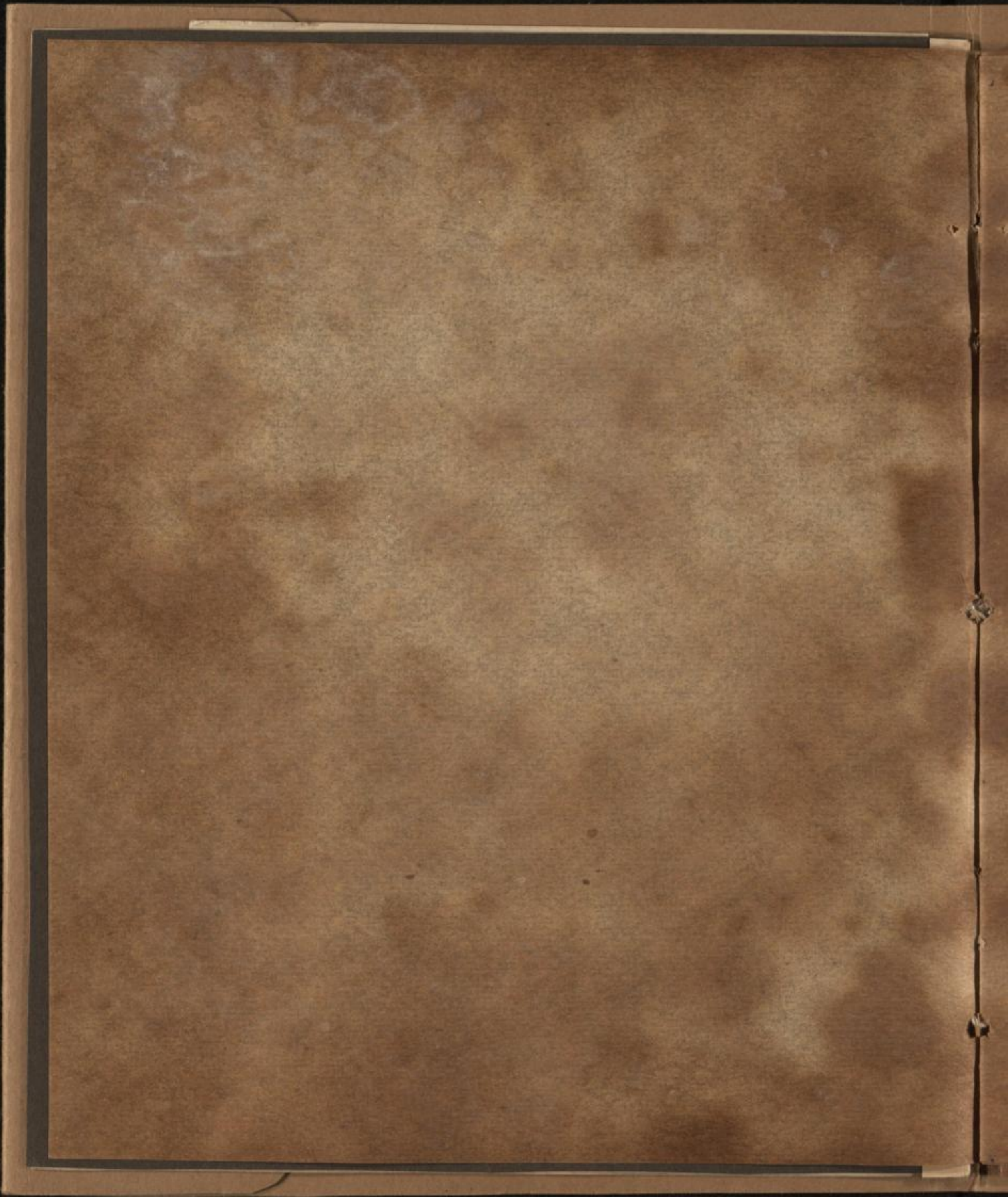
Serbski Institut
Sorbisches Institut





Janjehaj/te Schtuzki.





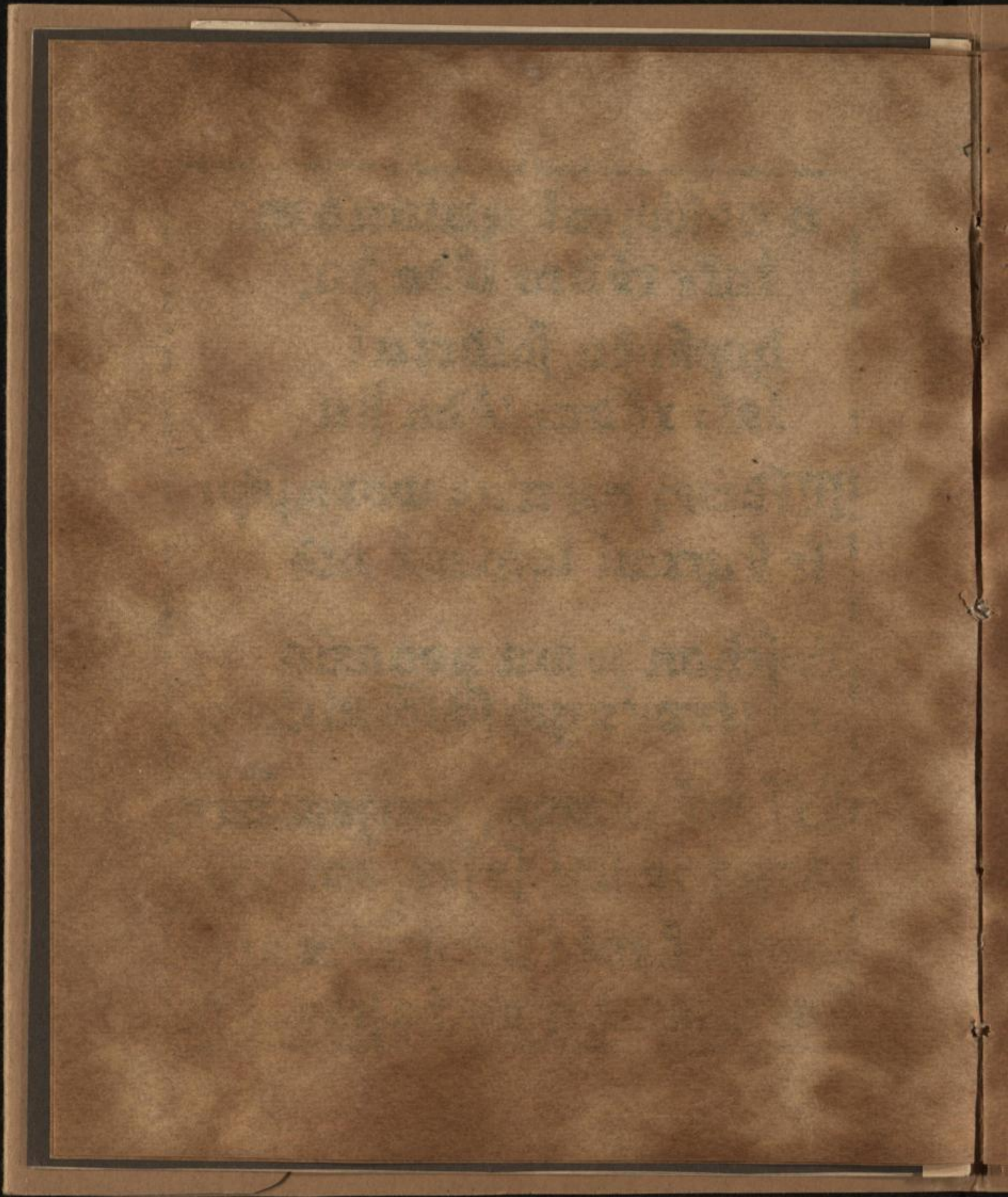
3
a naschymy gumnamy
take ředne lěda řu,
hopřařa, řaldria!
take ředne lěda řu.

! Mědwež na nich worařcho
! se řtyrimi řonimi atd.

! Bořhon jomu pogańa
! we řerwenych řřkornizřach.

! Lěř mě rowno ř řonřom wenj
! wazej ja řchi řeřerjom atd.

! Robel řebe řuchnu twari,
! řura we nej warařcho atd.



| Hsroka hebe muža berjo,
 | garon dej bysch nawoženi

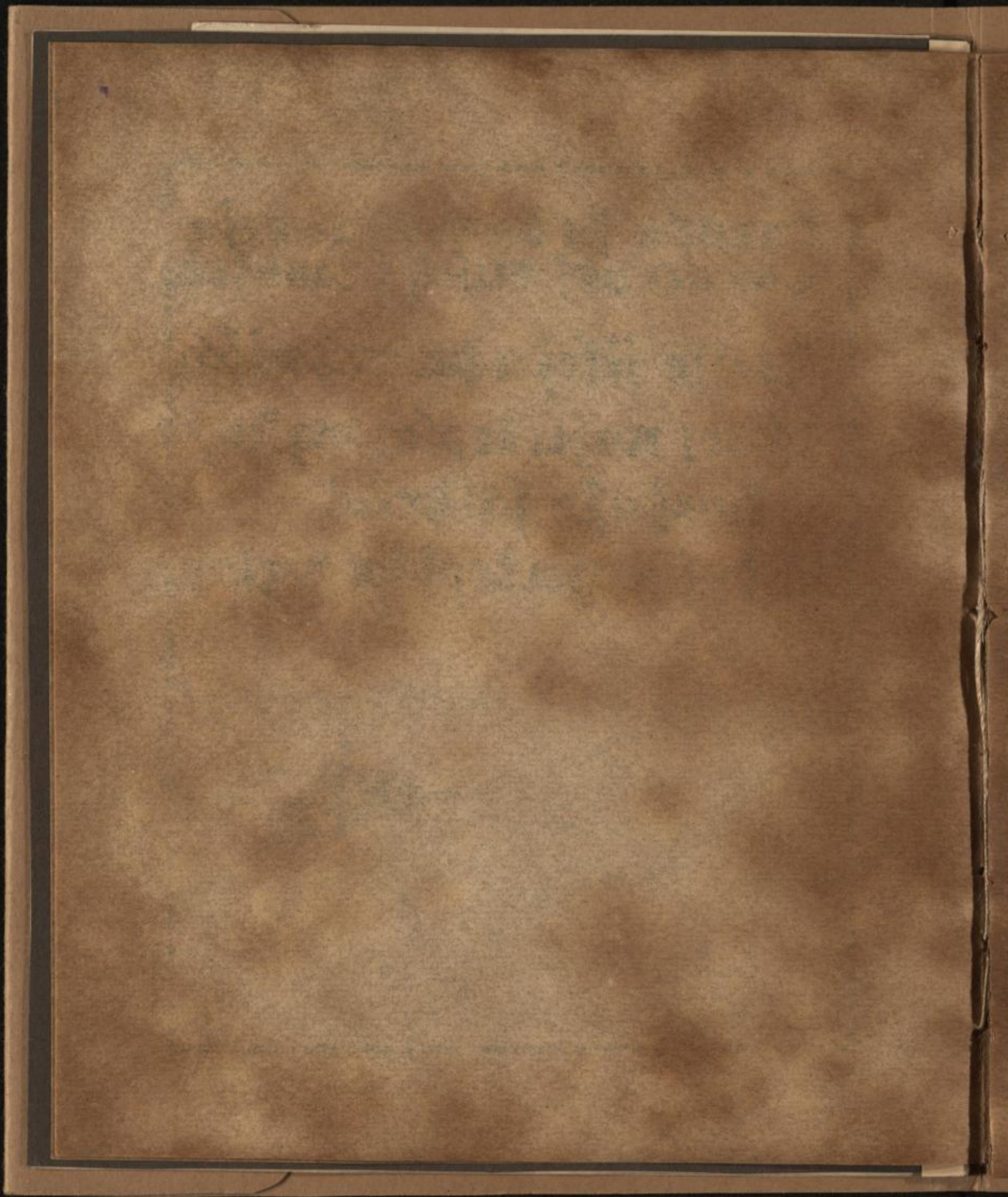
| Klejse jěscz a palenz pišch,

| to dej naju lepsch bysch,

| hopkafia, faldria!

| to dej naju lepsche bysch.





Ak moj veter schloder bě scho,
 ako jo ten dupsał schyt,
 satka do noq' pēsč pór gušow
 a schylně s' j adnym gtošom.

A ty gjarata schyja,
 nepšcheraž to žowcjo;
 gaž ten gólž sa tym žowcjom chojži,
 to jo wělgin rědne;

Ale gaž te žowcja sa gólžami,
 to jo wělgin grošne.
 Młoda šom še woženita,
 nent mě wělgin muzy.

Rědneq gólža šom šeb brata,
 nent wězej takí nej,
 nent jo wělgin hoběžrěty
 a mě wělgin bijo.

[Faint, illegible handwritten text in a historical script, possibly Sorbian, covering the majority of the page.]

Mojoj kuzna zu ja huzusch,
 aŝ won bjo mě doma,
 dyŝ nebjo won mě doma ŝedasch
 ga zu ja jog' s' l'jom bisch.

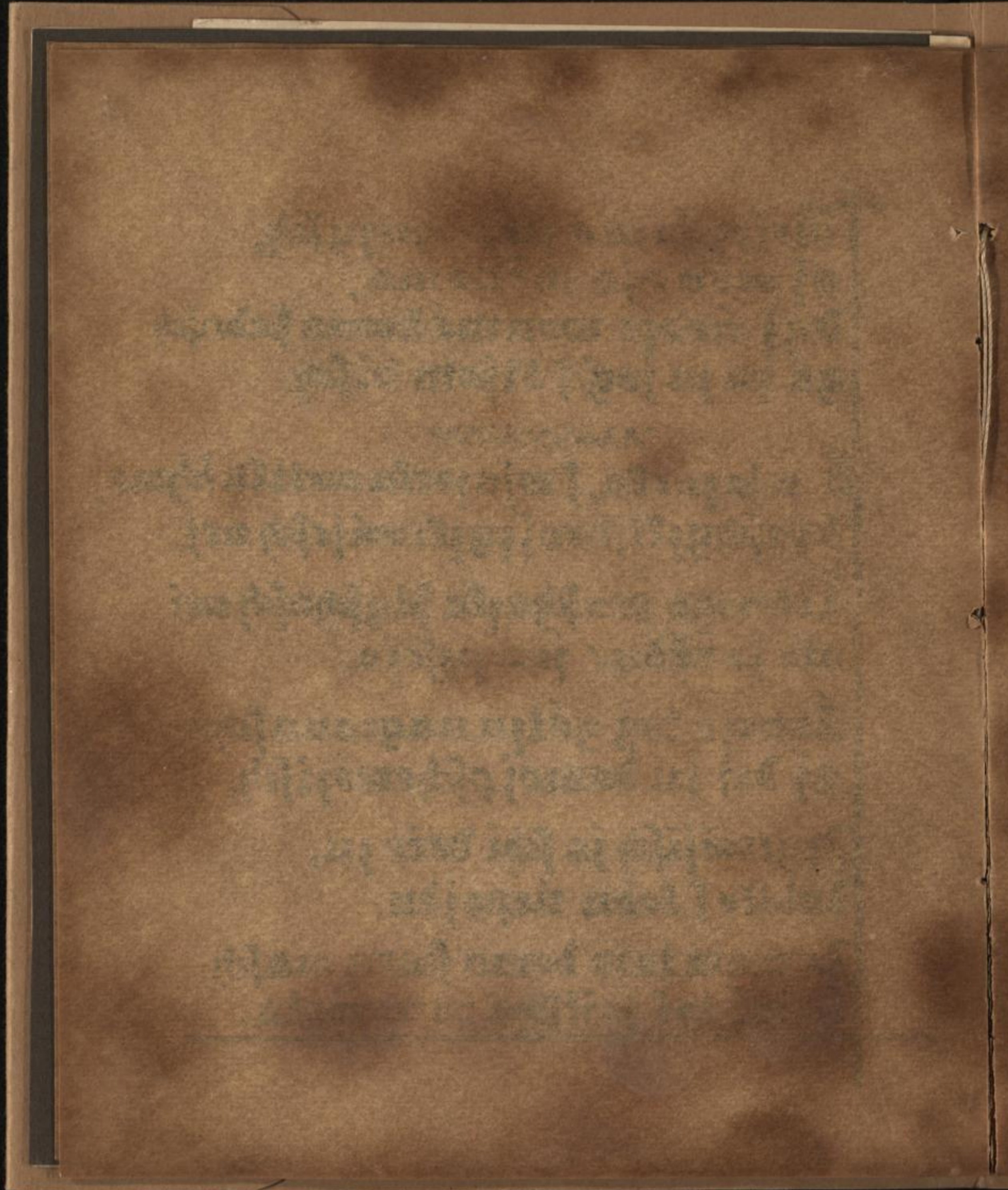


S wjazorka, s wjazorka weliŝa schma,
 ŝzaŝchyzki, droŝchyzki wiŝesch nej.
 Žednogo ptaschazka ŝlyŝasch nej
 ako to rě dne zowzyszo.

Zowzo tog gólza na granaŝcho,
 aŝ dej ju domoj pschewóziŝch.

Pschewóziŝch ja ŝchi deŝe zu,
 daloko s' tobu nepojdu.

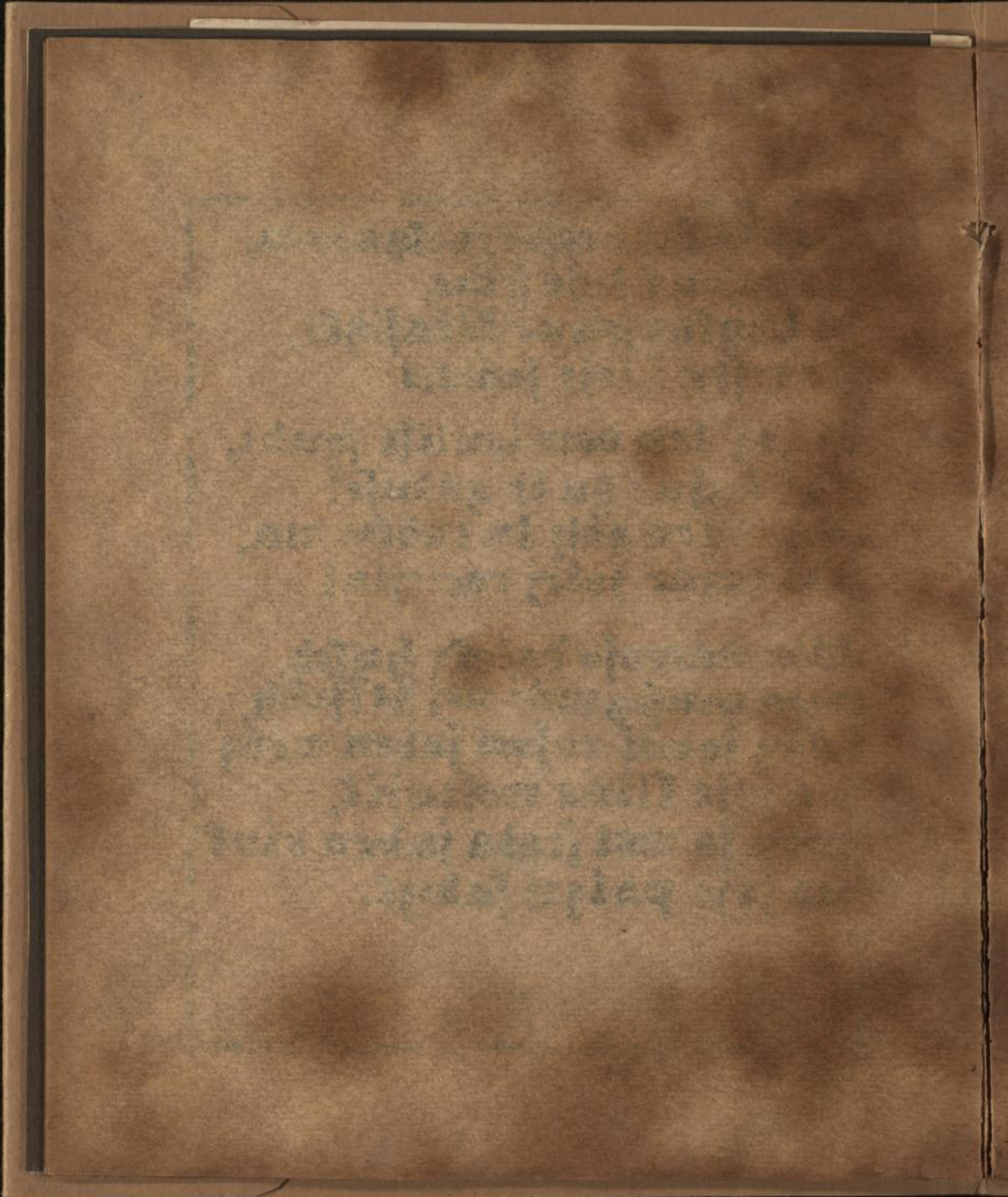
Ja mam tam doma staru maŝch,
 ta mě taŝ ŝajŝcha rano woŝa.



Gaž kwětki rostu, nesgafinu,
 te rostu s teje semje,
 pa schylnje selene kěra schki,
 te rostu s teje semje.

A gaž ten bom ten list squbi,
 kał tužne šu te gakuše!
 A gaž ten gólz tu lubku ma,
 kał tužne žotej rostyla!

Wón namožo daloko hysch,
 wón mušy pšchi nej kejšesch,
 wón jo wót rojom jaden wěnz
 na jeje kline wostajit,
 wón jo wót stota jaden rink
 na jeje palzu sabyt.



8

A pohlēdam ja s hoknom wen,
wižim (joo) s drugeju stojezy
a moja tužna hutschoba,
ta Eschēseho sie mě stamašch.

Až ja taš sawjažona šom,
ty falschna, falschna lubošč,
ty nedejšch nět a nimerne
pšchisch do mójeje hutschoby!



Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Dobry jazor, zowuzka,
 zo ta wascha zowka jo?

drudlajdu tralala,
 zo ta wascha zowka jo?

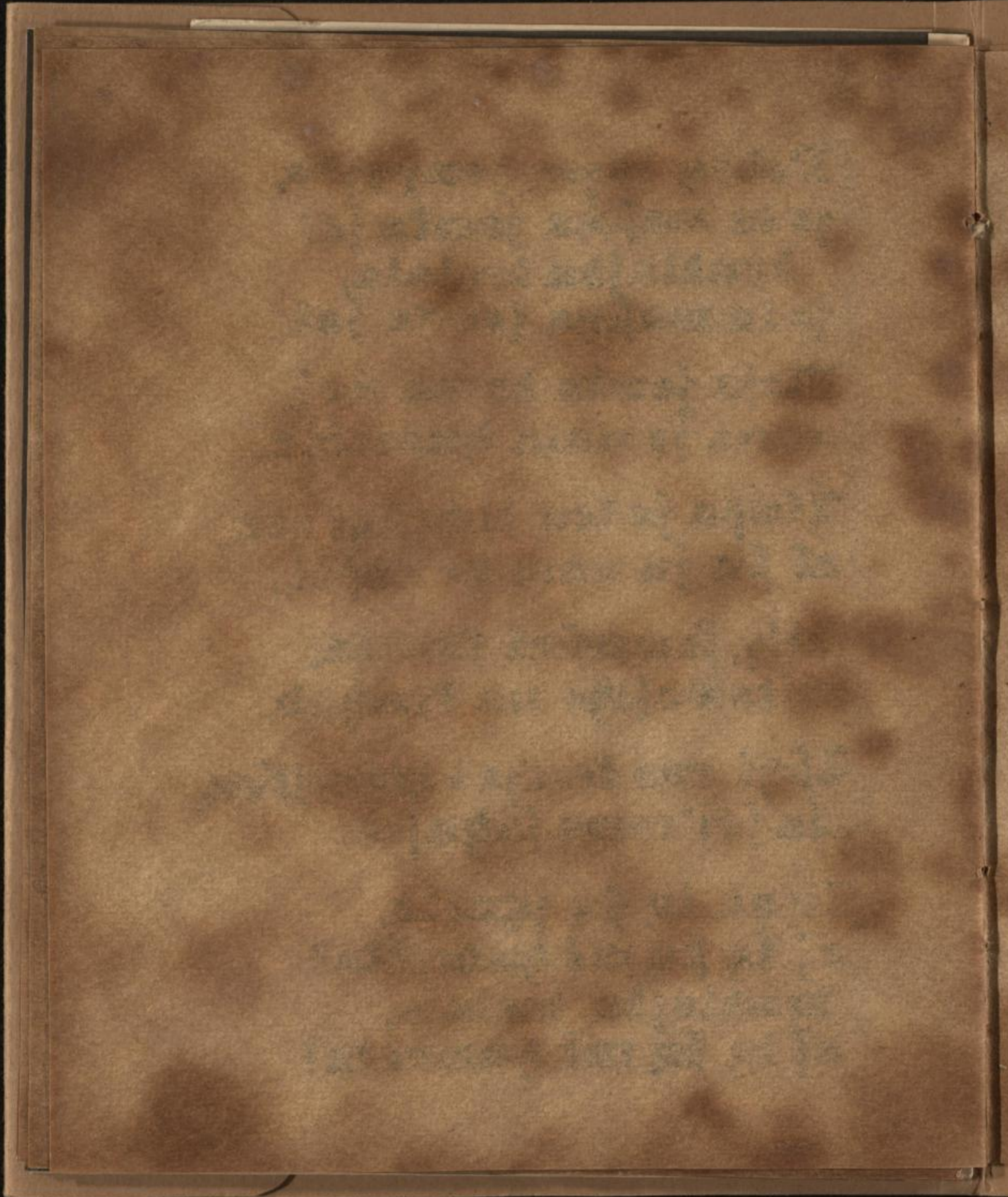
Moja zowka doma nej,
 wona jo nam humrěta.

Žinfa jo ten tscheschi žen,
 ať sy ju nam huňafli.

Wólz, sawroschi konika,
 rejtowascho na kerchob.

Tschi ras kerchob hobrejtna,
 pla jej' rowa sahusta.

Zo ga ty sy zynita,
 ať ty sy mě humrěta?
 drudlajdu tralala,
 ať ty sy mě humrěta?



Zo ga na tym swěsche jo?
mě sचे luže gromuju.

„Nepłaz, nepłaz, luby mój,
zowcizow jo na swěsche dosciz.

„Zowcizow jo na swěsche dosciz,
ale žedna tař ař ty.”

drudlajdu tralala,
ale žedna tař ař ty.”



